

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 122/19/5506-5
EEČ: 2-40-77-2019

Martin 29.03.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: ublíženie na zdraví podľa § 223 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 237/2002 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: ublíženie na zdraví podľa § 223 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 237/2002 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 25.07.2002 v čase približne o 13.30 hodine viedol v obci Sučany, okres Martin, v smere jazdy od obce Turany do mesta Martin osobné motorové vozidlo značky XXXXX, po ceste číslo I/18, pričom v úseku tejto cesty v kilometri 486,250 sa pred ním jazdiace osobné motorové vozidlo značky XXXXX, ktoré viedol vodič XXXXX, narodený XXXXX, zaradilo ku stredovej deliacej čiare a zabrzdlilo, pretože chcelo odbočiť doľava ku objektu firmy BOSCH v Sučanoch, pričom obvinený v dôsledku nedodržania bezpečnej vzdialenosti za pred ním idúcim vozidlom nedokázal na vzniknutú situáciu pred jeho vozidlom včas zareagovať, v dôsledku čoho narazil prednou časťou vozidla, ktoré viedol do zadnej časti pred ním idúceho osobného motorového vozidla vozidla značky XXXXX, v dôsledku čoho vodič tohto osobného motorového vozidla poškodený XXXXX utrpel otras mozgu, pohmoždenie záhlavia a pohmoždenie hrudnej chrbtice s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní minimálne 3 týždne, čím obvinený XXXXX svojím konaním porušil ustanovenie

§ 16 odsek 1 Zákona číslo 315/1996 Zbierky zákonov o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Martin, uznesením pod ČVS:OÚV-804/2002 z 25.07.2002 podľa § 160 odsek 1 Trestného poriadku, účinného do 31.12.2005, začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku, účinného do 31.12.2005, vzniesol obvinenie XXXXX, narodenému XXXXX, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Dňa 27.02.2019 vyšetrovateľ Policajného zboru v rámci prípravného konania predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru Martin s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku.

Na základe uvedených skutočností som spisový materiál preskúmal a dospel som k záveru, že vyšetrovanie bolo vykonané v súlade so zákonom a v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, pričom som zistil, že v predmetnej veci sú dané dôvody na postup podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 odsek 1 Trestného poriadku, teda návrh vyšetrovateľa PZ na zastavenie trestného stíhania podľa označeného zákonného ustanovenia je plne opodstatnený a trestné stíhanie obvineného je potrebné zastaviť, keďže nemožno pokračovať v trestnom stíhaní, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 16 odsek 1 Trestného zákona, účinného do 30.11.2003, trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Uvedená zásada vyjadruje tú skutočnosť, že ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, pričom priaznivnosť zákona treba posudzovať nielen z hľadiska samého porovnania trestných sankcií uvedených v porovnávaných zákonov, ale rozhodujúci je výsledok, teda či použitie nového zákona ako celku, to znamená ako z hľadiska ustanovení osobitnej časti, tak i z hľadiska všeobecnej časti je pre obvineného priaznivejší.

V rámci skúmania trestnosti činu je potrebné zaoberať sa najmä otázkou, či skutok, ktorého sa páchatel' dopustil, napíňal v deň, kedy bol spáchaný, niektorú skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v zákone a tiež tým, či nezanikla trestnosť alebo či nedošlo k premlčaniu trestného stíhania. Iba za predpokladu, že skutok napíňa zákonné znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, za súčasného zistenia, že nedošlo k zániku trestnosti alebo k premlčaniu trestného stíhania, by bolo možné páchatel'a uznať vinným.

Podľa § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak bolo už začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je

trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 67 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, účinného do 30.11.2003, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je tri roky, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody do troch rokov.

Podľa § 67 odsek 2 Trestného zákona, účinného do 30.11.2003, do premlčacej doby sa nezapočítava

a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,

b) doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine,

c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 odsek 3 Trestného zákona, účinného do 30.11.2003, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa, alebo

b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67 odsek 4 Trestného zákona, účinného do 30.11.2003, prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Trestnosť činu zaniká priamo zo zákona uplynutím doby uvedenej v zákone a na tieto okolnosti sa musí prihliadať ex offo, teda z úradnej povinnosti. Uplynutím času totiž postupne slabne až celkom zaniká potreba trestnoprávnej reakcie na spáchaný trestný čin tak z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Napokon po dlhšej dobe už nie je možné naplniť ani sledovaný účel trestu a taktiež dochádza k podstatnému sťaženiu možnosti riadne vykonať trestné konanie, predovšetkým vzhľadom na dokazovanie, keďže dôkazné prostriedky strácajú uplynutím času svoju presvedčivosť.

Premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď došlo k dokonaniu trestného činu, pričom pri pokračovacích a trvácich trestných činoch začína premlčacia doba plynúť až od okamihu, keď bol trestný čin dokonaný.

Obvinený XXXXX sa skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, mal dopustiť dňa 25.07.2002.

Podľa § 223 Trestného zákona, účinného do 30.11.2003, kto inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona, potresce sa odňatím slobody až na jeden rok alebo zákazom činnosti.

V danej trestnej veci je zrejmé, že obvinený XXXXX je stíhaný pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, za ktorý trestný zákon účinný v čase spáchania skutku stanovuje trest odňatia slobody až na jeden rok.

Z uvedeného potom vyplýva aj určenie dĺžky premlčacej doby, a to v dĺžke 3 roky.

V predmetnej trestnej veci vyšetrovateľ Policajného zboru vypočul dňa 25.07.2002 obvineného XXXXX, dňa 14.08.2002 svedka poškodeného XXXXX, dňa 15.08.2002, svedkyňu poškodenú XXXXX, dňa 25.07.2002 svedkyňu XXXXX a dňa 29.10.2003 svedka XXXXX. Vyšetrovateľ Policajného zboru ďalej dňa 14.11.2002 do spisu zabezpečil znalecký posudok z odboru doprava cestná znalca XXXXX číslo 66/2002 a tiež väčšie množstvo listinných dôkazov. Vyšetrovateľ Policajného zboru následne trestné stíhanie uznesením z 19.11.2003 prerušil, nakoľko pre neprítomnosť obvineného XXXXX nemožno vec náležite objasniť. Dňa 15.11.2006 vyšetrovateľ Policajného zboru uznesením rozhodol o pokračovaní v trestnom stíhaní, lebo pominul dôvod na prerušenie. Vyšetrovateľ Policajného zboru následne dňa 23.02.2007 vypočul svedkov poškodených XXXXX a XXXXX, po čom vyšetrovateľ Policajného zboru uznesením z 19.09.2007 trestné stíhanie opätovne prerušil, nakoľko pre neprítomnosť obvineného XXXXX nemožno vec náležite objasniť.

Preskúmaním predloženého vyšetrovacieho spisu som dospel k záveru, že od výsluchu svedka XXXXX vykonaného dňa 29.10.2003, ako posledného procesného úkonu smerujúceho k trestnému stíhaniu páchatel'a uplynula do vykonania ďalších procesných úkonov a to do opätovných výsluchov svedkov poškodených XXXXX a XXXXX vykonaných dňa 23.02.2007 trojročná premlčacia doba, nakoľko v tomto období nebol počas prerušenia trestného konania vykonaný žiadny úkon orgánov činných v trestnom konaní, ktorý by smeroval k trestnému stíhaniu páchatel'a. Od uvedeného momentu, t.j. od dňa 29.10.2003, sa vo veci nevykonávali relevantné procesné úkony, ktoré by mali vplyv na spočívanie, či prerušenie premlčania, pričom v konaní bolo pokračované až uznesením vyšetrovateľa z 15.11.2006 a následne procesné relevantné úkony boli vykonané až dňa 23.02.2007.

Je tak zrejmé, že od 29.10.2003, kedy vyšetrovateľ Policajného zboru vypočul svedka XXXXX až do vykonania ďalších výsluchov svedkov poškodených XXXXX a XXXXX nebol vo veci vykonaný žiadny ďalší relevantný procesný úkon smerujúci k trestnému stíhaniu obvineného, ktorý by mal vplyv na spočívanie plynutia premlčacej doby. Zo spisového materiálu rovnako nebolo zistené, že by obvinený počas plynutia premlčacej doby spáchal trestný čin nový, na ktorý Trestný zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší, a taktiež nebola zistená iná skutočnosť, ktorá by mala za následok neplynutie, respektíve prerušenie plynutia premlčacej doby. Na preverenie týchto skutočností bol do spisového materiálu doložený aktuálny odpis registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky obvineného, v ktorom nemá žiadny záznam. Taktiež bola do spisu zabezpečená lustrácia z Európskeho informačného systému registrov trestov – ECRIS, z ktorej vyplýva, že obvinený nemá trestný záznam ani v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska.

Pokiaľ ide o dôvod spočívania premlčacej doby podľa § podľa § 67 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do 30.11.2003, teda, že sa páchatel' zdržiaval v cudzine, v tomto smere nemám za to, že akékoľvek zdržiavanie v cudzine spôsobuje spočívanie premlčacej doby. Súdna prax už v minulosti zaujala stanovisko, že pobyt páchatel'a v cudzine je dôvodom spočívania premlčacej doby trestného stíhania len vtedy, ak ide o pobyt neoprávnený (R 21/1987). Na viac mám za to, že dôvod

spočívania premlčania je daný len v prípade, ak sa páchatel' zdržuje v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. V danom posudzovanom prípade je však zrejmé, že obvinený XXXXX je štátnym občanom Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a po predmetnej dopravnej nehode sa vrátil do svojej vlasti, v ktorej pracuje a má trvalý pobyt, pričom na územie Slovenskej republiky sa už viac nevrátil. Uvedené sa dá podporiť aj tým, že zákonodarca v Trestnom zákone účinnom od 01.01.2006 priamo do textu zákona vložil uvedené slová, čím chcel vyjadriť skutočnosť, že nie akýkoľvek pobyt v zahraničí. V danom prípade je zrejmé, že XXXXX sa do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska natrvalo vrátil ako jej občan a nie je tak možné uzavrieť, že jeho odchod do tohto štátu, v ktorom má trvalé bydlisko, by bol determinovaný snahou vyhnúť sa trestnému stíhaniu, respektíve by bol jeho pobyt v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska neoprávnený.

Keďže počas plynutia 3 ročnej premlčacej doby nedošlo k žiadnej inej skutočnosti, ktorá by mala za následok prerušenie plynutia premlčacej doby, prípadne jej spočívanie, je tak zrejmé, že v dôsledku plynutia času, došlo po troch rokoch od 29.10.2003 do 29.10.2006 k premlčaniu trestného stíhania, a tým aj k zániku trestnosti.

Keďže vyšla najavo okolnosť odôvodňujúca zastavenie trestného stíhania, na ktorú je nutné prihliadať priamo zo zákona, prokurátor vzhľadom na vyššie uvedené a pre okolnosť uvedenú v § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX zastavil, nakoľko je neprípustné pokračovať v ďalšom trestnom stíhaní obvineného, ak je trestné stíhanie premlčané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Branislav Konečný
prokurátor